

M. R. Štefánik

Veronika Kalužáková

Dňa 16.5.2007 sme sa so školou vybrali na výlet na Mohylu a do múzea M. R. Štefánika.

V múzeu sme prešli 6 izbami. Každá z nich obsahovala nejakú časť života M. R. Štefánika. V 1. izbe sme mohli vidieť nástenné fotografie Milanovej rodiny, aj rodinnú bibliu, či hrebeň. V 2. miestnosti bola zameraná na jeho osobu, dozvedeli sme sa napr. že bol kúzelník a videli sme aj pomôcky, ktoré na to používal. Tretia miestnosť bola o jeho výpravách do zahraničia. V nej nás najviac zaujala trofej geparda, aj oblečenie ktoré nosil - ako napríklad čiapka, slnečné okuliare, ďalekohľad... Dozvedeli sme sa že Štefánik bol veľký cestovateľ a precestoval skoro celý svet. Navštívil Afriku, Austráliu, Japonsko aj Tahity, z ktorých si doniesol rumba gule. Z Afriky si priniesol zase hudobné nástroje, z Austrálie bumerang a z Japonska tapisériu. Štefánik našiel pri svojich výpravách Gogénove diela (čistou náhodou). Táto izba bola napodobneninou jeho izby a bol tam pôvodný nábytok (taburetka, kreslo...).

M. R. Štefánik bol veľmi nadaný na cudzie jazyky. Ovládal ich 9. Najmenšia bola štvrtá izba, v ktorej sa nachádzal jeho bicykel nazývaný kosti tras. Nevedno či na ňom vedel jazdiť. Piata miestnosť bola rodičovská izba. V tejto miestnosti sme mohli vidieť nábytok (písací stolík, lodný kufor - vojenský, vitrínu, skriňu...) ale aj uniformy podľa ktorých sme zistili, že bol menšieho vzrastu. Meral 166 cm, mal hnedé vlasy a modré oči. Ale aj to, že sa mu páčili tmavovlásky, alebo že nosil bradu, aby mu nebolo vidno jazvy. Ale aj pre to všetko ho ženy obľubovali.

M. R. Štefánik sa riadil heslom:

„ Ja sa prebijem, lebo sa prebiť chcem! “

Najvýznamnejším dielom Štefánika bol vznik československého štátu 28. októbra 1918. Šiesta miestnosť bola venovaná smrti M. R. Štefánika - 4. 5. 1919. Nachádzali sa v nej posmrtný sadrový odliatok. So Štefánikom sa lúčili 3 krát. Prvýkrát 10. mája v Bratislave, druhýkrát 11. mája v Košariskách a tretíkrát na Bradle. Pomník mu navrhoval arch. Jurkovič. Mohyla sa začala stavať v roku 1927 a trvalo to 280 dní. V hrobe sú už len 3 cínové rakvy, rodina mŕtveho taliana, ktorý zomrel spolu so Štefánikom pri páde lietadla si požiadala pochovať jeho telo do rodnej zeme. Štefánik mal v živote 6 žien, z toho 4 požiadala o ruku. Jednou z nich bola aj Markíza, ktorá zomrela ako 94-ročná. Siedma miestnosť bola iba o fotografiách. Mohli sme na nich vidieť Štefánikovu matku, otca, rodinnú fotografiu,

Štefánika a otca na cintoríne, spolok Detvan, ďalekohľady, profesora Jeansa, drevenú hviezdáreň, Štefánika a Otakara (španielskeho umelca), Štefánika v domorodom oblečení, parížsky byt, Štefánika ako:

- desiatnika
- podporučíka
- poručíka
- kapitána
- generála .

Dňa 21.7.2004, pri príležitosti 124. výročia narodenia M. R. Štefánika odovzdali zástupcovia armády Múzeu M. R. Štefánika Preukaz vojnového veterána č. 1 generálovi doktorovi M. R. Štefánikovi in memoriam...

